

ρήσεως καὶ ὑπομνημάτων τῶν ἀρχαιολόγων τῆς Ἀρκτου γ'. περιγραφή καὶ ἐχνογραφία τῶν ὑπὸ τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Δανίας ἀνακαλυφθέντων ἐρειπίων Ἀσσέρβου καὶ Σοβόργου καὶ δ'. συνέχεια τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀκαμάτου Σβεϊνβίρνου Ἐγγλσῶνος ἐκδιδόμενου Ποιητικῶ Ἀεξικῶ τῆς Ἀρκτώας γλώσσης.

Μεταξὺ δὲ τῶν ἐν τοῖς χρονικοῖς καὶ ὑπομνήμασιν ἐκδοθεισῶν διατριβῶν σημειωτέον τὰς ἐφεξῆς α'. Γραμματικὴν τῆς Φεροενίου (Férouenne) γλώσσης ὑπὸ Μ. Β. Χαμμερσχαίμβου β'. Πραγματεῖαν περὶ τῆς συγγενείας τῆς Ἀρχαίας Ἀρκτώας γλώσσης μετὰ τῶν νῦν ὀμιλουμένων, ὑπὸ Ε. Β. Λύνδου γ'. Διατριβὴν περὶ Βοσφόρου καὶ τῶν αὐτοῦ μνημείων, ὑπὸ Ἐδεβίνου Μ. Θόρσωνος δ'. Πραγματεῖαν περὶ τῶν μεταξὺ Δανίας καὶ Πορτογαλλίας ποτὲ σχέσεων, ὑπὸ Ε. Κ. Οὐερλάφου ε'. Ἐκθεσιν περὶ τοῦ Μουσείου τῶν Ἀμερικανικῶν ἀρχαιοτήτων, μετὰ ἀξιολόγων ἐθνογραφικῶν σημειώσεων, ὑπὸ Κ. Κ. Ράφνου ς'. Ἐξετάσεις περὶ Δανικοῦ τινος ἀρχαίου λίθου ἀνακαλυφθέντος ἐν τῇ πόλει Λονδίνου κατὰ τὸ ἔτος 1852, καὶ ζ'. Ἀξιοπερίεργον πραγματεῖαν περὶ τοῦ ἀρχαίου γαλλικοῦ μυθιστορήματος καὶ τῆς περὶ τῶν Νορμαννῶν ἐπιβροῆς ἐπὶ τῆς αὐτοῦ ἀναπτύξεως, ὑπὸ Γίσλου Βρυννύλσῶνος, μεταφρασθεῖσα δὲ γαλλιστί ὑπὸ Α. Ι. Βορρίγγου.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ὁ κλεινὸς Βασιλεὺς τε καὶ Πρόεδρος ἐξέθεσε συντόμως μὲν πλὴν μετ' ἀκριβείας τὰ περὶ τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ γενομένων ἀνασκαφῶν εἰς τοὺς ἐν τῇ πόλει Ριγστέδη τῆς Σελανδίας ἀρχαίους βασιλικούς τάφους. Ὁ δὲ ἀντιπρόεδρος Μ. Οὐεγένερος ἀνέγνω διεξοδικὴν διατριβὴν περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τῶν γενομένων ἐν τοῖς τάφοις τοῦ Βασιλέως Βολδμηέρου τοῦ μεγάλου, καὶ τῆς αὐτοῦ συζύγου Σορίας, θυγατρὸς Βλαδμηέρου τῆς Ρωσίας, ὡς καὶ ἐν τῷ τάφῳ τῆς βασιλίσσης Βερεγγαρίας συζύγου Βολδμηέρου τοῦ νικητοῦ καὶ βσιλόπαιδος τῆς Πορτογαλλίας. Ὁ δὲ φιλόπονος καὶ πολυμαθὴς Κ. Κ. Ράφνος ὠμίλησεν ἐν ἐκτάσει καὶ ἐμβριθῶς περὶ πολλῶν ἀρχαίων σκανδιναβικῶν μνημείων καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀρκτικῶν ἐπιγραφῶν (runer), ἀποδείξας τὴν σπουδαιότητα τῶν ἐπιγραφῶν ταύτων, μάλιστα καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐξ αὐτῶν πιναζούσας διασαφήσεις ἐπὶ τῶν ὀμιλουμένων γλωσσῶν κατὰ τὰ τέλη τῆς εἰδωλολατρικῆς καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς χριστιανικῆς τῶν ἀρκτικῶν Σκανδιναβῶν ἐποχῆς.

Σημειωτέον ἐπὶ τέλους ὅτι μεταξὺ τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος καταταχθέντων ὡς ἰδρυτῶν τῆς ἐντίμου ταύτης ἐταιρείας, ἀριθμεῖται καὶ ὁ ἐν Τεργέστη ἐκ τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν ἀξιότιμος Ἀμβρόσιος Στεφάνου Ράλλης.

Ι. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—0—

ΜΟΥΣΟΥΡΓΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣ. Πληροφορούμεθα μετ' εὐχαριστίας ὅτι ἡ Ἑλληνίς Κ. Ἰταβέλλα Κ. Ἰατρᾶ ἐκ Ζακύνθου, δεκαεπταετίας τὴν ἡλικίαν εὐδοκίμως πρὸ τινῶν ἐτῶν σπουδάζουσα τὴν φωνητικὴν μουσικὴν εἰς τὸ ἐν Βοωνία μουσικὸν Ἐκπαιδευτήριον, ἔδωκε τελευταίον, μόλις ἐξελθοῦσα τοῦ σχολείου ἐκείνου, τὰ πρῶτα δοκίμια τῆς περὶ τὴν τέχνην ταύτην ικανότητός της. Τὴν 16 Ἀπριλίου εἰς τὴν οἰκίαν εὐγενοῦς τινος ἐτραγώδησεν ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, συγκεκμημένου ἐξ εἰδημόνων ἀνδρῶν ἐπὶ τούτῳ προσηκόντων, τὰς δυσκολωτέρας μονωδίας καὶ διωδίας τῶν μελοδραμάτων Ναβουχοδονόσορος, τῶν Καθηρητῶν, τῆς Ἑστιαδος κτλ. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν· τὸ ἀκροατήριον ἐπευφρόνησε καὶ προσεκάλεσε πολλάκις τὴν νεάνίδα εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῶν πλείστων τεμαχίων α' Ἡ καλὴ αὕτη ὑψίστως, λέγει ἐπιστολῇ τις ἀνδρὸς εἰδημόνος, διεκρίθη τὰ μέγιστα τὴν προγεσινὴν ἐσπέραν, καὶ ἄφρασεν εἰς τοὺς ἀκούσαντας αὐτὴν τὰς καλητέρας ἐντυπώσεις, διότι καὶ κάτοχος τῆς μουσικῆς εἶναι καὶ φωνὴν οὐ τὴν τυχοῦσαν ἔχει εἰς τὰ προτερήματα δὲ ταῦτα συνενοῖ καὶ τὸ αἶσθημα δι' αὐτὴν θαυμασίως προσωποποιεῖ καὶ τοῦ ποιητοῦ καὶ τοῦ μουσουργοῦ τὰς ἐμπνεύσεις, ἀνευ τοῦ ὁποῦ ψυχρὸν καθίσταται τὸ μελόδραμα. Ἡ Ἑλληνίς αὕτη λαμπρὸν προσηνίζουσα μέλλον μᾶς ἀπέδειξεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὐδεμίαν ἀπώλεσε τῶν ἀρχαίων αὐτῆς ἀναμνήσεων, διότι τὰ τέκνα αὐτῆς καταγνώμενα μετὰ ζήλου εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ὀραίων τεχνῶν, θέλουσι καταστήσει καὶ πάλιν ταύτην ἐστὶν τῶν μουσῶν. Συγγαιρόμενοι καὶ ἡμεῖς τὴν ἀξίαν συμπατριώτιν ἡμῶν Κ. Ἰατρᾶ διὰ τὴν ἐπίδοσιν αὐτῆς, εὐχόμεθα, κροκειμένου μάλιστα νὰ παρασταθῇ ἤδη ὡς πρώτη κυρία εἰς ἓν τῶν θεάτρων τῆς Ἰταλίας, νὰ τὴν ἰδῶμεν ἐπὶ τοῦ θεάτρου ἡμῶν, ψάλλουσαν εἰ δυνατόν οὐχὶ Ἰταλικόν, ἀλλ' Ἑλληνικὸν μελόδραμα. (Ἀθηνᾶ.)

ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΑ. Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκθεσιν τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς, ὑπάρχουσιν ἐν Βελγίῳ (ἐκτὸς τῆς ἀποικίας τοῦ Γαέλου) 51 φρενοκομεῖα, ἐν οἷς νοσηλεύονται περίπου τῶν 5,000 φρενοβλαβῶν ἦτοι

Κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου τοῦ 1854 ἔτους ὑπῆρχον ἐν τοῖς καταστήμασι τούτοις	3,906
Εἰσῆλθον διαρκῶς τοῦ αὐτοῦ ἔτους	1,306
Ἰάθησαν	402
Ἐβελτιώθησαν	113
Ἀπεθίωσαν	413

Κατά δὲ τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὑπῆρχον εἰσέτι 4,094.

Εὐτυχῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ ἀριθμὸς τῶν φρενοβλαβῶν εἶναι ἀναλόγως πολὺ μικρότερος· ἀλλὰ ποῖα τις ἡ περὶ αὐτῶν φροντίς τῆς ἐξουσίας; . . . καὶ πόσα τὰ φρενοκομεία μας; . . .

ΠΕΡΙΕΡΓΑ. Τὸ πάχος τῆς τριχὸς διαφέρει ἀπὸ ἐνὸς δεκάτου μέχρις ἐνὸς τεσσαρακοστοῦ τοῦ χιλιομέτρου.

Αἱ παχύτεραι τοῦ ζύλου ἴνες ἔχουσι διάμετρον μόλις ἐνὸς εἰκοστοῦ τοῦ χιλιομέτρου· αἱ δὲ λεπτότεραι μόλις ἐνὸς ἑξήκοντου.

Νῆμα μετάξης τοσοῦτον λεπτὸν ὅσον τὸ ἐκ τοῦ σκώληκος κατασκευαζόμενον, ἔχει διάμετρον μόλις πέντε χιλιοστῶν τοῦ χιλιομέτρου· νῆμα δὲ ἀράχνης, εἶναι πεντάκις ἢ ἑξάκις λεπτότερον, καὶ μόλις ἔχει διάμετρον ἐνὸς εἰκοστοῦ τοῦ χιλιομέτρου. Διὰ μιᾶς καὶ μόνης λίτρης τοιοῦτου νήματος ἀρκεῖ νὰ περιβάλλῃ τις ὅλην τὴν γῆινὸν μας σφαῖραν.

Κόκκος μύσχου ἀρωματίζει θάλαμον ἐπὶ εἰκοσιν ὀλόκληρα ἔτη.

Εἰς διάστημα □ δακτύλου τοῦ δέρματός μας παρατηροῦνται χιλιάδες μικρῶν ὀπῶν ἢ πόρων. Ἐκλαμβάνοντες ὡς μέτρον ἀνάλογον τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος 16 □ πόδας, συμπεραίνομεν ὅτι τὸ σῶμα τοῦτο διατρυπᾶται τοῦλάχιστον ἐκ 2, 304, 000 πόρων. Οἱ πόροι οὗτοι εἶναι τὰ στόμια τῶν ἐκκριτικῶν ἀγγείων δι' ὧν ἐνεργεῖται ἡ ἀδῆλος διαπνοή.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΛΑΘΗ. Ἡ Βίβλος ἦτον ἐν ἐκ τῶν πρώτων καὶ συνεχέστερον τυπωμένων βιβλίων, καὶ ὡς ἐκ τούτου συνέβησαν ἐν αὐτῇ πολλὰ τυπογραφικὰ λάθη.

Ἐπάρχει εἰς Ἀγγλίαν Βίβλος ἐκδοθεῖσα τῷ 1717, καὶ γνωστὴ παρὰ τῶν βιβλιομαχῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Βίβλος τοῦ ὀξυδέου· διότι ἐν τῷ 20 κεφαλαίῳ τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, ἀντὶ τοῦ τίτλου, ἡ παραβολὴ τῆς ἀμπελοῦ (vineyard), εἶναι γεγραμμένη, ἡ παραβολὴ τοῦ ὀξυδέου, (vinegar). — Εἰς Γερμανίαν ἡ γυνὴ τυπογράφου τινὸς εἰσελθούσα εἰς τὸ ἐργαστήριον τὴν νύκτα, ὅτε ἦτο ἕτοιμος ἡ τύπωσις νέας ἐκδόσεως Βίβλου, καὶ θέλουσα πιθανῶς νὰ ἐκδικηθῇ οἰκιακὴν τινα ἔριδα, μετεποίησε μὲ τρόπον ἀστείον τὴν κατὰ τῆς βίβλου ῥηθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ τῆς συζυγικῆς ὑπακοῆς· (παρ. 15' τοῦ Γ' κεφ. τῆς Γενέσεως.) Ἀφῆρσε τὰ δύο πρώτα στοιχεῖα τῆς λέξεως herr (κύριος) καὶ ἀντικατέστησεν αὐτὰ διὰ τῆς συλλαβῆς na, ὥστε ἀντὶ· « Καὶ ὁ ἀνὴρ ἔσται ὁ κύριός σου » ἢ προσταγὴ τοῦ Θεοῦ ἀπεφαίνετο τοιοῦτοτρόπως, « Καὶ ὁ ἀνὴρ ἔσται ὁ μωρός σου ». Ἀντίτυπα τῆς Βίβλου ταύτης ἐπληρώθησαν ὑπὸ τινῶν φιλομούσων εἰς ὑπερβολικὰς τιμὰς.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΝΟΝ ΠΑΛΑΤΙΟΝ. Ἐντὸς τῶν Βασιλικῶν φρουρίων τοῦ Σιάμ, ὑπάρχει θερινὴ σκιάς

(κρίσκι) ὁμοιάζουσα μαγικὸν ἔργον· εἶναι ὀλόκληρος ἐκ κρυστάλλου· καὶ μῆκος μὲν ἔχει 28 παδῶν, πλάτος δὲ 17· οἱ τοῖχοι, αἱ ὀροφαί, αἱ τράπεζαι, αἱ ἑδραὶ, τὰ ἄγγεῖα, εἰσὶ κατασκευασμένα ἐκ κρυστάλλου· καὶ ἡ ὕλη δὲ αὐτῇ μεθ' ἧς συνδέονται τὰ διάφορα μέρη τῆς οἰκοδομῆς εἶναι διαφανής. Διὰ μιᾶς μόνης ὕρας δύναται τις νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς ταύτης τῆς σκιάδος· ὅταν δὲ καὶ αὕτη κλεισθῇ καὶ χρισθῇ ἐξωτερικῶς διὰ τοῦ ὑελοῦδος ἐπιχρίσματος, οὔτε ἀήρ, οὔτε ὕδωρ εἶναι δυνατόν νὰ εἰσχωρήσῃ. Ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θύλου εἶναι κενωγμένος στρογγύλος φεγγίτης.

Ἡ σκιάς αὕτη εἶναι οἰκοδομημένη ἐντὸς εὐρυχώρου δεξαμενῆς, ἐστρωμένης καὶ κεκοσμημένης ὑπὸ ποικιλοχρόων μαρμάρων, ἧτις πληροῦται ὕδατος ταχύτερον ἐνὸς τετάρτου τῆς ὕρας, καὶ ἐπίσης πάλιν κενοῦται.

Ὅταν ὁ θερινὸς καύσων καθίσταται λίαν ἀνυπόφορος, ὁ βασιλεὺς ἐρχόμενος συχνάκις μετὰ τῆς ἱερατείας τοῦ περικλείεται ἐντὸς τῆς σκιάδος ταύτης. Πληροῦται δὲ ἡ δεξαμενὴ ὕδατος, ἕπερ ἀναβαίνει ταχέως, περικυκλοῖ τοὺς τοίχους, καὶ προχωρεῖ μέχρι τοῦ θύλου, ὀλίγους δακτύλους κατωτέρω τοῦ φεγγίτου.

Ἐπὶ τῇ πίστει πολλῶν συγγραφέων καὶ ἰδίως τοῦ Φουρετιέρ δίδομεν τὴν περιγραφὴν ταύτην.

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΤΡΟΠΟΙ ΤΟΥ ΤΙΜΩΡΕΙΝ. Καταγινόμενος ὁ περικλητὸς Μιχαὴλ Ἀγγελος εἰς τὴν γραφὴν τοῦ περιφήμου αὐτοῦ πίνακος τοῦ κριστιῶντος τὴν τελευταίαν κρίσιν, ἐπεκρίθη πικρῶς καὶ ἀναρμόστως ὑπὸ ἀμαθοῦς τινος Καρδινάλιου· διὸ θέλων νὰ ἐκδικηθῇ αὐτὸν κατέταξε τὸ ἀφορισμὸν αὐτοῦ μεταξὺ τῶν κεκολασμένων. Δυσαρεστηθεὶς δὲ περὶ τούτου ὁ Καρδινάλιος προσέφυγεν εἰς τὸν τότε ἀρχιερατεύοντα Πάπαν Ἰούλιον τὸν Β', ὅστις παρεκάλεισε τὸν ζωγράφον νὰ διαγράψῃ ἀπὸ τοῦ πίνακος τὴν εἰκόνα τοῦ Καρδινάλιου· ἀλλ' ὁ Μιχαὴλ Ἀγγελος ἐμμένων εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀπεκρίθη· « εἰν, Μακαριώτατε, ὁ Καρδινάλιος εὐρίσκετο ἐν τῷ Καθαρτηρίῳ, ἠδύνασθε κάλλιστα διὰ τῶν παρακλήσεών σας νὰ τὸν ἀπελευθερώσῃτε· ἀλλὰ κακῆ τύχῃ εὐρίσκεται εἰς τὴν κύλασιν, ὅπου ὡς κάλλιστα γνωρίζετε, ἀπαξ τις εἰσελθὼν οὐκ ἐξέρχεται πλέον, διότι ἐν τῷ ἄδει οὐκ ἔστι μετάνοια ».

— Θυμωθεὶς ποτε ὁ αὐλικὸς Λαυζίνος (Lauzun) κατὰ τοῦ τότε βασιλεύοντος Λοδοβίκου ΙΔ', ἔθραυσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν σπάθην τοῦ λέγων· « δὲν θέλω πλέον νὰ ὑπηρετῶ βασιλέα ἀθετοῦντα τοὺς λόγους του ». Καὶ ὁ βασιλεὺς ῥίψας τὴν βακτηρίαν του ἐκτὸς τοῦ παραθύρου εἶπε· « δὲν θέλω συγχωρήσει εἰς οὐδένα νὰ εἶπῃ ὅτι ἔτυφα ἄνδρα ἐξ εὐγενῶν καταγόμενον ».

— Φρεδερίκος ὁ μέγας τῆς Πρωσσίας Βασιλεὺς ἐποίει μεγίστην χρῆσιν ἢ μᾶλλον κατάχρησιν τοῦ ταμβάκου· τούτου ἕνεκα εἶχε πάντοτε πρόχειρον ἐπὶ τοῦ γραφείου του ταμβακοθήκην. Μίαν δὲ τῶν

ἡμερῶν παρατηρήσας θαλαμηπίλον λαμβάνοντα ταμβάκον ἐκ τῆς βασιλικῆς ταύτης ταμβακοθήκης δὲν ὠμίλησεν, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ λαβὼν αὐτὴν καὶ πλησιάσας πρὸς τὸν μνησθέντα θαλαμηπόλον τὸν προσέφερε ταμβάκον, λέγων· « Πῶς σοὶ φαίνεται ὁ ταμβάκος οὗτος; — Ἐξαιρετός, Μεγκλειότατε. — Καὶ ἡ ταμβακοθήκη; — Ὀραιοτάτη, Μεγκλειότατε. — Λάβε λοιπὸν αὐτὴν, Κύριε, διότι εἶναι πολὺ μικρὰ καὶ ἐπιμένως δὲν ἐπαρκεῖ δι' ἀμφοτέρους ἡμᾶς.

— Ἡ νῦν Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία εἶχε μιᾷ τῶν ἡμερῶν προσδιορίσει τὴν 11. ὥραν Π. Μ. ἵνα ἐξέλθῃ τῶν ἀνακτόρων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ κυρία ἦτις ἐμελλε νὰ συνοδεύσῃ αὐτὴν δὲν ἦλθεν ἐγκαίρως, ἡ Βασίλισσα ἠναγκάσθη νὰ περιμένῃ αὐτὴν ἐπὶ τέταρτον σχεδὸν τῆς ὥρας· ἐλθούσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ τέλους, ἡ Βικτωρία ἐξαγκυρῶσα ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς τὸ ὠρολόγιόν της τὸ ἔθεσεν εἰς τὸν κόλπον τῆς κυρίας, εἰπούσα· « φαίνεται, ὅτι τὸ ὠρολόγιόν σας δὲν δεικνύει ἀκριβῶς τὰς ὥρας· λάβετε λοιπὸν τοῦτο.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Χρονογραφία τῆς Ἠπείρου καὶ τῶν ὁμόρων χωρῶν ἀπὸ Χριστοῦ μέχρι τοῦ ἔτους 1853, ἐκδίδει περιεργότατον ἱστορικὸν σύγγραμμα ὁ ἐν Ἰωαννίνοις Κ. Παναγιώτης Ἀρχιεπισκοπικὸς Πάργιος. Διηρημένον δὲ εἰς ἕξ κεφάλαια, θέλει πραγματεῦσθαι περὶ τῶν ἐξῆς ἀντικειμένων·

Τὸ Α'. βιβλίον διατρέχει τὰ ἀπὸ Χριστοῦ μέχρι τῆς παρὰ τῶν Λατίνων κατασχέσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸ Β'. ἐνδιατρίβει εἰς τὰ διατρέξαντα ἐν ὅλῃ τῇ ἐποχῇ τῆς Λατινοδυναστείας.

Τὸ Γ'. ἐξιστορεῖ τὰ ἀπὸ τῆς ἐπανακτήσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῆς κατακτήσεώς της ὑπὸ τοῦ Σουλτάν Μεχμέτ τοῦ Β'.

Τὸ Δ'. ἐνδιαλαμβάνει ὅσα λόγου ἄξια συνέβησαν μέχρι τοῦ ἔτους 1788, ὅτε ὁ Τραπεζενιώτης Ἀλῆ Πασσᾶς κατέστη τοπάρχης τῶν Ἰωαννίνων.

Τὸ Ε'. ἐξιστορεῖ ἐν ἰκανῇ ἐκτάσει, ὅσα κατὰ τὴν ὅλην Ἀλιπαταλικὴν ἐποχὴν ὑπέστη ἡ Ἠπειρος καὶ αἱ γειτνιαζούσαι χώραι.

Τὸ ΣΤ' καὶ τελευταῖον ἐνδιατρίβει εἰς τὰ ἐπισυμβάντα ἐν τῇ Ἠπείρῳ μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Ἀλῆ Πασσᾶ μέχρι τοῦ 1853.

Ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιέργου ἱστορικοῦ τούτου βιβλίου, τιμωμένου δρ. 7 ἐπικαλούμεθα τὴν συνδρομὴν τῶν φιλομούσων.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Πάντοτε τ' ὀλόκληρόν μου
ἴθεται ἐπὶ τῆς γῆς,

Ἐνῶ στερηθεῖς τοῦ πρώτου
Ἴσταμ' ἐπὶ κεφαλῆς.
Πλὴν τὸ δεύτερον ἂν λείψῃ
Ἦς τετράποδον πηδῶ,
Κ' εἰς χωρία καὶ εἰς κώμας
Καὶ εἰς πόλεις εἰσχωρῶ.
Ἐὰν τότε ἴς τὴν ἀρχὴν μου
Ἐνα Μ μόνον προσθέσης,
Ἄλλοιόνης ἐν τῷ ἄμα
Ἔολας μου τὰς πρώτας σχέσεις.
Ὁ τυφλὸς τότε τῆς Χίου
Σὲ φωνάζει ποιητής,
Μικρὸν ζῶον ὅτι εἶμαι
Ἄλλ' ἀνδρείος μαχητής.
Κατ' αὐτὸν ἴς τὴν κεφαλὴν μου
Φέρω κρᾶνον γερᾶρον
Καὶ ἀκόντιον ἴς τὴν χεῖρα
Φιβερόν καὶ τρομερόν.

Ν. Σ.

(Ἡ λύσις ἐν τῷ ἐπομένῳ φυλλάδιῳ).

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Τοῦ φυλλαδίου 148.

—ο—

Σελ. 91.	σὴλη ἀρις.	στλ. 34.	ἀντὶ δοχείων,
			γρ. δοχείων.
»	»	»	53. ἀντὶ ἀντενέργειαν,
			γρ. αὐτενέργειαν.
»	» δεξιὰ	»	42. ἀντὶ διατηρήσεως,
			γρ. παρατηρήσεως.
Σελ. 92.	»	»	12. ἀντὶ τόσως,
			γρ. τόσων.
Σελ. 93.	» ἀρις.	»	8. ἀντὶ ζένων,
			γρ. ζῶων.
»	»	»	14. ἀντὶ ἀντενεργείας,
			γρ. αὐτενεργείας.
»	»	»	51. ἀντὶ νὰ παρέξῃ τὸν
			τύπον,
			γρ. νὰ παρέξῃ καὶ
			τὸν τύπον.